

V šeru a bez reklam

Ztišený zvuk, pološero, nečíslovaná sedadla a žádné reklamy. A taky trochu neklidnější obecnost, nad jehož pobíháním nebo hlasitými projevy se nikdo nepozastavuje. Takové je Kino v klidu, které startuje tuhle sobotu v pražském Biu Oko. „Chtěli bychom, aby se podobná promítání rozšířila i do jiných měst v Česku,“ říká Draha Kráčmarová, která za projektem kina stojí.

KATEŘINA MÁZDROVÁ / FOTO MATĚJ STRÁNSKÝ

Klidně si tu běhejte. (Draha Kráčmarová - vpravo - s Alžbětou Kovandovou)

O co v Kině v klidu jde?

Jedná se o promítání běžné filmové produkce pro dětské diváky a dospělé s autismem, ADHD nebo mentálním handicapem. Jít na běžné představení je pro ně složité – ruší, často nevydrží sedět na místě, přílišná hloučnosť třeba v multikinech v nich může vzbudit úzkost, stres... Jejich rodiče jsou pak oslovováni, že mají nevychované děti, takže do kina se raději vůbec nevypraví, což spirálu izolovanosti těchto rodin dál roztáčí.

V čem je promítání v Kině v klidu jiné než běžné představení?

Kromě toho, že je určeno pro specifického diváka, je to taky promítání specifické: od nižší hladiny zvuku přes pološero a absenci jakékoli reklamy až po možnost sednout si, kam se komu zachce. Personál kina je také na diváka a jeho možné projevy proškolen.

To znamená co?

Jednoduše řečeno, pobíhání či hlasité komentování filmu je dovoleno, nikdo se nad tím nepozastavuje. Pokud se stane, že to dítě přestane bavit nebo má třeba strach z nějaké filmové scény a chce ze sálu odejít, v předsáli je připraven stůl se židlemi, aby nemuselo stát na chodbě.

Podle čeho vybíráte filmy?

Jak jsem říkala, jde o běžnou produkci. Tím, že promítání je koncipováno hlavně pro rodiny s dětmi, vycházíme z této cílové skupiny a vybíráme hlavně rodinné filmy, pohádky. Takže tuto sobotu startujeme s *Planetou Česko*, na další promítání v květnu je připraven animovaný hudební film *Coco* o Miguelovi, který se navzdory rodinnému zákazu chce stát uznávaným hudebníkem.

Jak myšlenka Kina v klidu vůbec vznikla?

Impulzem pro mě osobně byl článek, na který jsem narazila v Respektu – Děti úplňku. Jsem profesí učitelka, o tyhle věci jsem se zajímala, ale musím říct, že jsem netušila, jak těžké podoby může autismus mít. Do té doby jsem žila takovou tou představou o Rain Manovi, napůl divným, napůl geniálním, v každém případě mile legračním človíčkovi, se kterým zas až tak velké problémy nejsou.

Ač sama vychovávám, díky bohu, zdravé dítě, nový pohled na věc mě zasáhl natolik, že jsem začala přemýšlet, jak rodinám, které se ocitají v obrovské izolaci, pomoci. Nápad jsem ale neměla, ten přišel neplánovaně; coby češtinářka jsem pomáhala s korekturami bakalářky dokumentaristky Alžběty Kovandové, kde kromě jiného popisuje také filmové projekce pro autisty v centru F.A.C.T. ve Velké Británii. Okamžitě mi to sepjalo, zavolala jsem Bětce, zda by nestálo za to rozjet to i v Česku, a ona souhlasila.

Nápad je jedna věc, zrealizovat jej druhá...

Oslovila jsem ředitele pražského Bia Oko Davida Beránka, zda by do projektu šel, a ten byl pro. Spolu s Alžbětou jsme se pak propojily s organizací na pomoc lidem s autismem NAUTIS, a ta nám pomohla tenhle ryze dobrovolnický projekt posunout dál, třeba tím, že jsme přes sociální síť rozeslaly dotazník, abychom vytipovaly, zda bude o promítání zájem.

A byl?

Byla jsem až překvapená, jak veliký. Z toho pak vykryštovalo, kdy a co promítat, promítání se rozšířilo také o projekce pro děti s těmito postiženími ze speciálních zařízení a škol a školek.

Co má název Kino v klidu evokovat?

Autorem názvu je terapeut Hynek Jůn z organizace NAUTIS – značí, že je to kino bez předsudků, do kterého mohou přijít i takto handicapované děti a cítit se tam dobře a v klidu.

Tohle pondělí bylo i celosvětovým dnem Porozumět autismu. Napomůže Kino v klidu porozumění?

Myslím, že může, tím, že rodiny s dětmi s autismem vyvede z izolace. Dojalo mě, když se mi jedna paní v reakci na tenhle projekt podepsala jako „maminka kluka, který by jednou rád šel do kina“. ●